

133

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SPRAW WEWNĘTRZNYCH

z dnia 14 marca 1959 r.

w sprawie kosztów postępowania przed kolegiami karno-administracyjnymi przy prezydiach rad narodowych.

Na podstawie art. 23 ust. 5 ustawy z dnia 15 grudnia 1951 r. o orzecznictwie karno-administracyjnym (Dz. U. z 1959 r. Nr 15, poz. 79) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. W postępowaniu przed kolegiem karno-administracyjnym przy prezydium rady narodowej koszty postępowania ponosi prezydium rady narodowej, przed którego kolegium toczyło się postępowanie, albo ukarany.

2. W orzeczeniu (nakazie karnym) należy zawsze orzec, kto ma ponieść koszty postępowania.

§ 2. 1. Ukaraný ponosi koszty postępowania w pierwszej instancji.

2. Ukaraný ponosi koszty postępowania w drugiej instancji w razie:

- 1) nieuwzględnienia w całości lub w części odwołania złożonego przez ukaranego, jego obrońcę, a gdy ukaraný jest nieletni — również przez jego ojca, matkę lub opiekuna,
- 2) wymierzenia kary dopiero w drugiej instancji, w tym przypadku ukaraný ponosi koszty postępowania w pierwszej instancji nawet w razie uniewinnienia,
- 3) podwyższenia wymiaru kary, jak też zmiany kary nagany na inny rodzaj kary.

3. Przepisy ust. 1 i 2 pkt 2 nie dotyczą osób ukaranych karą nagany.

§ 3. Prezydium rady narodowej pokrywa koszty postępowania, jeżeli w myśl § 2 nie ponosi ich ukaraný.

§ 4. W przypadku skierowania sprawy na drogę postępowania sądowego w trybie art. 33 ust. 2 ustawy z dnia 15 grudnia 1951 r. o orzecznictwie karno-administracyjnym (Dz. U. z 1959 r. Nr 15, poz. 79) koszty postępowania przed kolegiem powiatowym będą uwzględnione w orzeczeniu sądu, jak wydatki śledztwa lub dochodzenia.

§ 5. W toku postępowania przed kolegiem karno-administracyjnym wszelkie wydatki związane z kosztami postępo-

wania są pokrywane z budżetu tego prezydium rady narodowej, przed którego kolegium toczy się postępowanie.

§ 6. 1. Koszty postępowania orzeka się w wysokości zryczałtowanej.

2. Do kosztów postępowania nie zalicza się należności obrońcy; pokrywa je osoba, która go ustanowiła.

3. Koszty postępowania wynoszą:

- 1) za postępowanie nakazowe — 15 zł,
- 2) za postępowanie przed kolegiem gromadzkim — 30 zł,
- 3) za postępowanie przed kolegiem powiatowym — 50 zł,
- 4) za postępowanie przed kolegiem wojewódzkim — 75 zł.

§ 7. Należność z tytułu kosztów postępowania przypada na rzecz tego prezydium rady narodowej, którego kolegium karno-administracyjne wydało orzeczenie (nakaz karny) w danej sprawie w ostatniej instancji.

§ 8. Nie uiszczone w terminie koszty postępowania podlegają ściąganiu w trybie przepisów o egzekucji administracyjnej świadczeń pieniężnych.

§ 9. 1. W sprawach dotyczących należności świadków i biegłych w postępowaniu przed kolegiem karno-administracyjnymi stosuje się odpowiednio przepisy dekretu z dnia 26 października 1950 r. o należnościach świadków, biegłych i stron w postępowaniu sądowym (Dz. U. Nr 49, poz. 445).

2. Należności świadków i biegłych przyznaje przewodniczący kolegium, na rozprawie zaś — przewodniczący składu orzekającego.

3. Wypłaty należności świadków i biegłych dokonuje właściwy organ administracji prezydium rady narodowej (wydział budżetowo-gospodarczy, referat ogólnoadministracyjny, biuro gromadzkie).

§ 10. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 1 marca 1959 r.

Minister Spraw Wewnętrznych: w z. Z. Sznek

134

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SPRAWIEDLIWOŚCI

z dnia 11 marca 1959 r.

o postępowaniu dyscyplinarnym w sprawach adwokatów.

Na podstawie art. 8 pkt 4 ustawy z dnia 27 czerwca 1950 r. o ustroju adwokatury (Dz. U. z 1959 r. Nr 8, poz. 41) zarządza się, co następuje:

Rozdział I.

Przepisy ogólne.

§ 1. Postępowanie dyscyplinarne obejmuje:

- a) dochodzenie,
- b) postępowanie przed komisją dyscyplinarną.

§ 2. Komisje dyscyplinarne rozstrzygają samodzielnie nawiązujące się zagadnienia prawne i wydają swe orzeczenia na mocy przekonania opartego na swobodnej ocenie całości dowodów w sprawie.

§ 3. 1. Komisja Dyscyplinarna rozstrzyga na posiedzeniu niejawnym lub na rozprawie.

2. Rozstrzygnięcia są wydawane w postaci orzeczeń lub postanowień: orzeczenie może zapaść jedynie na rozprawie.

3. Komisja dyscyplinarna pisemnie uzasadnia orzeczenie, postanowienie zawieszające tymczasowo w czynnościach zawodowych i postanowienie o umorzeniu postępowania, natomiast nie ma obowiązku uzasadniania innych postanowień.

§ 4. 1. Rozprawa przed komisjami dyscyplinarnymi jest jawna dla członków adwokatury, pokrzywdzonego oraz osób wezwanych na rozprawę w charakterze świadków, po złożeniu przez nich zeznań, chyba że zachodzą wymagane przez przepisy kodeksu postępowania karnego wypadki prowadzenia postępowania przy drzwiach zamkniętych.